

Kecske Úr

és a mérges Desiro

Kecske Úr elindult a forgalmi iroda felé, és alig várta, hogy újra mehessen a Desiroval. A forgalmista odanyújtotta a vonat kulcsát. Kecske Úr kilépett a forgalmi iroda ajtaján, és felugrott a közelben várakozó Desiróra. Ám amikor bekapcsolta, a képernyőjén nagy meglepetésére megjelent egy csúnya szó. Azután az alábbi felirat váltotta fel az előbbi:

Haverkodj a Traxxal.

Végül a kijelző kikapcsolt. Kecske Úr szitkozódott a fogai között.

- A manóba! Ez a Desiro bekrepált!

Kecske Úr visszacsörtetett a forgalmi irodába, és elkérte a Traxx kulcsát. Az viszont nem gorombáskodott vele. Ezt írta ki:

Szia Kecske Úr!

Kecske Úr megkérdezte tőle:

- A Desiro összeveszett velem. Tudnál segíteni?

A Traxx hosszú ideig gondolkodott. Végül ezt írta ki:

Sajnos nem tudok segíteni.

Kecske Úr leverten fordult vissza. Elkecseregésében szinte észre sem vette a Desiro mellett ácsorgó munkásokat. Ám arra már felfigyelt, amikor az egyik munkás azt mondta:

- Hamarosan szét fogjuk szedni ezt a Desirót. Jó pénzt fizettünk érte, de nagy nehezen odaadták. Az alkatrészeit majd beletesszük egy-pár másik vonatba. Reggel hat óráig el kell szállítanunk a szerelőműhelybe.

Kecske Úr felkapta a fejét. A Desirót el akarják vinni? Jól értette vajon? Ezt meg kell akadályoznia! A baj csak az volt, hogy még nem tudta, hogyan csinálja.

Pár órával később:

A pályaudvaron éjszaka volt. Kecse Úr odalopódzott a Desiróhoz. Felugrott rá, és beindította a motrát. A Desiro nem ismerte fel őt a sötétben. Ezt írta ki:

A vonat üzemképes.

Kecse Úr óvatosan kigördült a vasútállomásról. Pár száz méterrel később letért egy mellékvágányra. Hatalmasat szusszant. Most már csak ki kell várnia a hajnalt.

Az állomáson:

A vontató vonat befutott Székesfehérvárra. A munkások leugrottak.

- Hol van a Desiro? - kérdezte az egyikük.

- Az előbb még itt volt!

Átvizsgálták az egész állomást. Közben megvirradt. Hat óra is elmúlt már. A munkások még mindig keresték a vonatot, de a helyzet egyre reménytelenebbnek tűnt.

A munkások egy mellékvágány közelében megálltak, beszélgettek. Észre sem vették, hogy a gyom között valami piroslik...

A Desiróban:

A Desiro rájött, hogy Kecse Úr ül benne. Mérges lett. Ezt írta ki:

Hogy merészelsz idejönni? Miért háborgatsz te

☠@#%&☠|##%☠@%&???!!!

Már éppen vad túlköléssel ki akart hajtani a mellékvágányról, amikor meghallotta, hogy a közelében *valakik* beszélgetnek.

- Nem találtuk sehol a Desirót. A főnök mérges lesz. Az volt az utasítás, hogy szállítsuk le a bontótelepre, hogy szét tudjuk szedni.

- Melyik Desiróról van szó?

- A 426 002 számú vonatról.

A Desiro ekkor értette meg, mi is történt valójában. Szét akarták szedni, és Kecse Úr megmentette őt. Nyomban ezerféle hálálkodást írt ki a kijelzőjére.

Közben a munkások elmentek. Kecse Úr visszazakatolt a Desiróval az állomásra.

Ettől kezdve a Desiro és Kecse Úr újra barátok lettek. Ám a következő kalandra csak egy-két hónappal később került sor.